

رفیق گونزالو پس از سی سال حبس، در زندان درگذشت

ایمیل گوسمان (گونزالو) در سن ۸۶ سالگی پس از گذراندن تقریباً سه دهه در زندان، درگذشت. او قبل از دستگیر شدن در سال ۱۹۹۲ میلادی به مدت بیشتر از سه دهه حزب کمونیست پرو و ۱۰ سال جنگ خلق را در این کشور رهبری نمود. هرچند شکست جنگ خلق در پرو، در نتیجه بروز خط اپورتونیستی راست و تسلیم طلبانه انقلاب پرو را به ناپودی کشاند. اما این امر به معنی از میان رفتن نقش و سهم تاریخی و ماندگار حزب کمونیست پرو تحت رهبری گونزالو در احیای کمونیزم (مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیسم) در جهان، متعاقب شکست انقلاب در چین، نیست. گونزالو از اواسط دهه ۶۰ میلادی تا اواخر دهه ۷۰ میلادی حزب کمونیست پرو را متکی بر اندیشه مائوتسه‌دون بازسازی نمود و این حزب یک از جمله احزاب پیشرو کمونیستی جهان بود که با ریزوئیونیزم دینگ شاپینگ در چین و انور خواجه در آلبانی مبارزه کرد.

گونزالو و حزب تحت رهبری در اوایل دهه هشتاد میلادی جنگ خلق در پرو را به راه می‌اندازد. او در مصاحبه با روزنامه آل دیاریو می‌گوید ما جنگ خلق را شروع کردیم و جنگ خلق فهم ما را از مائوئیسم توسعه داد و ما توانستیم نسل جدید از کادرهای آبدیده تربیه نمایم و قدرت نوین توده‌ای ایجاد کنیم. جنگ خلق در پرو در اواخر دهه‌ی هشتاد میلادی گسترش یافت و طیف وسیع از مردان و زنان انقلابی را در مسیر رهایی هدایت می‌نمود. چنانچه در مناطق تحت تصرف حزب کمونیست پرو، کمیته‌های خلق را ایجاد نموده بود که قدرت مشترک پرولتاریا و دهقانان را اعمال می‌نمود. در این مناطق، مالکیت‌های ارضی فیودالی ملغا و اصلاحات ارضی بوجود آمد که بر مبنای آن، تقسیم زمین نه به اساس خانوار بلکه، بطور سرانه میان زنان و مردان تقسیم گردید. از جانب دیگر اصلاحات انقلابی اجتماعی، در راستای مناسبات اجتماعی، به‌ویژه در رابطه به موقعیت زنان و بومیان تحت‌ستم رویدست گرفته شد. رویکرد پیشرونده‌ی جنگ خلق، زنان و دختران انقلابی بیشتری را در صفوف ارتش خلق جذب نمود و زنان کمونیست آگاه را تا سطح عالی حزب کمونیست پرو یعنی عضویت در دفتر سیاسی کمیته مرکزی حزب ارتقا داد. جنگ خلق در پرو نه تنها زنان و دختران پرویی را از لحاظ ایدیولوژیک سیاسی ارتقا داد بلکه سهم فعال آنان، در جنگ خلق و مبارزات مسلحانه، نشاندهنده‌ی این امر بود که آنان رزمندگان آگاه و انقلابی بودند که علیه ارتجاع و امپریالیسم شجاعانه می‌رزمیدند. جنگ خلق در پرو، نقش مهم در اعتلاء روحیه مبارزاتی کمونیستی در جهان از خود به جا گذاشت و جایگاه و اعتبار جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را نیز از اهمیت بالایی برخوردار ساخت.

از جانب دیگر پذیرش مائوئیسم به جای اندیشه مائوتسه‌دون برای نخستین بار و قبل از تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در سال ۱۹۸۴ توسط حزب کمونیست پرو تحت رهبری رفیق گونزالو، مطرح شد و این حزب در سال ۱۹۸۶ در یکی از اسناد مصوب کنگره‌اش به توضیح و تشریح مائوئیسم پرداخت. از آن به بعد در ۱۹۹۳ میلادی در نشست عمومی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی همه احزاب عضو این جنبش مائوئیسم را به جای اندیشه مائوتسه‌دون پذیرفتند.

متأسفانه با دستگیر شدن صدر گونزالو در سال ۱۹۹۲، حزب کمونیست پرو و جنگ خلق، ضربات جدی را متحمل گردید. با آن هم سخنرانی تاریخی رفیق گونزالو از داخل قفس در زندان، پاسخ جدی علیه این ضربات بود؛ اما توانست پیامدهای زیانبار بر جنگ خلق و حزب را منتفی سازد. با دستگیر شدن سایر کادرهای حزب، خط تسلیم طلبانه و اپورتونیستی راست از درون حزب و زندان‌ها بلند شد که خواهان مذاکره با رژیم به هدف خاتمه دادن به جنگ خلق بود. پس‌اند آن حرکت انحرافی، حزب کمونیست پرو و جنگ خلق را بطور گسترده در هم کوبید و حزب دچار تفرقه و کشمکش دورنی گردید و جنگ خلق را بسوی ناپودی سوق داد.

از جانب دیگر طرح «اندیشه‌ی گوانزالو» از سوی حزب مذکور که از آن به عنوان تطبیق خلاقانه‌ی مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم در شرایط خاص پرو یاد می‌شد، یک انحراف جدی بود که از سویی هیچ یکی از احزاب عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی پذیرفته نشد. علاوه بر اندیشه گونزالو تز «عمدتاً مائوئیسم» از طرف حزب کمونیست پرو که به خدمات مائو نسبت به خدمات مارکس و لنین اهمیت ویژه می‌داد نیز یک انحراف جدی بود که از طرف این حزب مطرح شد. حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در نشرات متعدد خود علیه انحراف جدی حزب کمونیست پرو از آنچه «اندیشه‌ی گوانزالو» و «عمدتاً مائوئیسم» خوانده می‌شوند هم در سطوح داخلی و هم در سطح بین‌المللی در میان سایر احزاب انقلابی جهان، همانگونه که علیه رویونیسم حاکم به حزب کمونیست انقلابی امریکا و نیپال پرداخته، علیه این انحرافات عمیق حزب کمونیست پرو نیز موضع‌گیری همه‌جانبه نموده است.

قبل از بروز انحرافات جدی و خط تسلیم‌طلبانه در رهبری حزب کمونیست پرو، در اواسط دهه ۹۰ میلادی که منجر به شکست و نابودی انقلاب در پرو گردید این حزب در طول بیشتر از دو دهه نقش پیشرو در سطح جهان بازی نمود. جنگ خلق در طول دهه ۸۰ میلادی مایه دلگرمی و قوت قلب کمونیست‌های جهان بود و دست‌آوردهای تیوریک و پراتیک این حزب به دانش و پراتیک کمونیست‌ها افزود. نقش ارزنده‌ی رفیق گونزالو را قبل از دستگیری‌اش، در رهبری حزب کمونیست پرو و پیشبرد جنگ خلق، نمی‌توان نادیده گرفت. متعاقب دستگیری گونزالو، در سال ۱۹۹۲ جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، کارزار گسترده بین‌المللی را در دفاع از جان او راه اندازی نمود، کارزا بین‌المللی با روحیه رفقانه انترناسیونالیستی در دفاع از یک رهبر کمونیست که در تاریخ ماندگار خواهد ماند. آنچه پهلوی دیگر مرگ رفیق گونزالو پس از سپری نمودن ۳۰ سال در زندان را برجسته می‌سازد، نقش سرکوبگرانه‌ی رژیم ارتجاعی حاکم بر پرو، با همدستی امپریالیسم امریکا است که بردگی و ستم را به توده‌های پرو اعمال می‌نمایند. تاریخ اما مبارزات رفیق گونزالو و تحمل سه دهه زندان، را به عنوان مبارزات رهایی بخش خلق‌های پرو ثبت دفتر خود خواهد نمود، مرگ رفیق گونزالو در داخل زندان پس از تحمل سه دهه رنج، این پیام را به همه‌ی مبارزان و انقلابیون جهان نیز دارد، که مبارزه علیه ارتجاع و امپریالیسم، نیازمند جانفشانی‌های فراوان، مقاومت فداکارانه و به کاربرد دقیق اندیشه رهایی بخش انقلابی است. تنها با صیقل دادن این اندیشه از زنگارهای رویونیسم، اپورتونیسم، و سایر انحرافات غیرانقلابی و کمونیستی است که میتوان آن را به عنوان یک اسلحه مبارزاتی، فعال، برنده و رهایی بخش در راستای انقلاب جهانی و رهایی توده‌ها از ستم و استثمار به کار برد. مرگ رفیق گونزالو در داخل زندان، لکه‌ی ننگ را بر جبین ارتجاع و سرمایرداری برای همیشه حک می‌نماید و یاد آن انقلابی کبیر را در یادهای مان جاویدان می‌سازد.

زنده باد رفیق گونزالو!

زنده باد مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم!

مرگ بر سرمایه داری و امپریالیسم!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۱۲ سپتامبر ۲۰۲۱